

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **C. P. R., s.r.o., so sídlom v M.**, J. ul. č. X., zastúpeného JUDr. T. Š. advokátkou so sídlom v M., G. ul. č. X., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. marca 2008 č. k. 21Sn/l/2007-42, proti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18. marca 2008, č. k. 21Sn/l/2007-42, v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 18. marca 2008, č. k. 21Sn/l/2007-42, zrušil rozhodnutie žalovanej z 15. novembra 2006 číslo X., ako i rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky M. z 12. júla 2006 číslo X., vo veci nedoplatku na poistnom pri poistení zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení zákona č. 242/2001 Z. z. /ďalej len „zákon o Sociálnej poisťovni“/.

Zároveň neúspešnú žalovanú zaviazal na náhradu trov konania, ktoré predstavuje zaplatený súdny poplatok vo výške 2 000,- Sk za podanie žaloby.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie v časti výroku o trovách konania a žiadala, aby v tejto časti odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalovaná nie je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 2 000 Sk, ktoré predstavuje súdny poplatok, zaplatený za návrh. Žalovaná

namietala, že podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“/ je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia, vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia pričom súčasťou sociálneho zabezpečenia bolo od 1. apríla 2002 aj poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP“/ preskúmal napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu a poskytovania zdravotnej starostlivosti.

Zo spisov vyplýva, že predmetom sporu bol predpis poistného na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania, ktorý bol v rozhodnom čase upravený zákonom o Sociálnej poisťovni.

Podľa úvodných ustanovení účelom tohto zákona je úprava zriadenia, činnosti a organizácie Sociálnej poisťovne, financovanie a vykonávanie nemocenského poistenia, nemocenského zabezpečenia /ďalej len "nemocenské poistenie"/ a dôchodkového zabezpečenia ako aj úprava právnych vzťahov z poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania a vykonávanie poistenia zodpovednosti za škodu Sociálnou poisťovňou.

Oslobodenie od súdnych poplatkov sa vzťahuje /okrem iných/ aj na konania vo veciach sociálneho zabezpečenia. V prípade, ak by prichádzalo do úvahy vecné oslobodenie od súdneho poplatku len v niektorých konaniach vo veciach sociálneho zabezpečenia

/a to v tých, v ktorých bolo rozhodnutie vydané podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších zákonov(d'alej len „zákon o sociálnom zabezpečení“)/, muselo by znenie citovaného zákonného ustanovenia výslovne uvádzať, že od súdneho poplatku sú vecne oslobodené konania podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Takéto zúžené vecné oslobodenie od súdneho poplatku však znenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch neobsahuje a vylúčenie ostatných vecí sociálneho zabezpečenia spod oslobodenia od súdneho poplatku by bolo v rozpore s jeho obsahom. Pre takýto záver svedčí aj skutočnosť, že vecne sú rovnako oslobodené od súdneho poplatku aj konania vo veciach sociálneho zabezpečenia, nemocenského poistenia a zdravotného poistenia, pričom zákon takéto oslobodenie neposkytuje vo veciach, ktoré sú vymedzené len jednotlivými zákonmi, upravujúcimi uvádzané právne vzťahy.

Rovnako neodôvodňuje iný postup ani rozlišovanie vecí sociálneho zabezpečenia na veci sociálneho zabezpečenia v užšom alebo v širšom zmysle. V každom z takýchto chápaní tohto pojmu je zjednocujúcim znakom vždy skutočnosť, že ide o vec sociálneho zabezpečenia, a preto sa vecné oslobodenie od súdneho poplatku vzťahuje na všetky veci sociálneho zabezpečenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odvolanie žalovanej považoval za dôvodné a preto podľa § 220 OSP rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil, nakoľko neboli podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Úlohou krajského súdu bude zaplatený poplatok za podanie žaloby na požiadanie vrátiť právnej zástupkyňi žalobcu, lebo bol zaplatený bez právneho dôvodu v konaní, ktoré je zo zákona vecne od súdnych poplatkov oslobodené.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová